

Vraag 10.2.e (EZK):

In aanvulling hierop heb ik nog twee vragen wat betreft het door consumentenbijdrage opbouwen van het eigen vermogen van SGR en het terugbetalen van ontvangen steun. In het stuk wordt als voorbeeld het calamiteitenfonds genoemd waar jaarlijks €3.000.000 wordt opgebouwd door middel van een bijdrage per boeking van €2,50. Betekent dit dat er jaarlijks ongeveer 1,2 miljoen boekingen zijn? Wat zou volgens jullie op basis hiervan de terugbetalingscapaciteit kunnen zijn?

Het Calamiteitenfonds ontvangt op basis van 2 miljoen boekingen en een consumentenbijdrage van € 2,50 per boeking een bruto bedrag van € 4.5 miljoen. Daarvan gaat € 1,00 per boeking (€1.5 miljoen in totaal) terug naar de reisorganisaties (= commissie, onder meer voor het afwickelen van deze incasso), zodat voor het Calamiteitenfonds een netto bedrag van € 3 miljoen resteert. Ter informatie, het Calamiteitenfonds betaalt daarnaast 21% assurantebelasting over het brutobedrag ad € 2,50.

De terugbetalingscapaciteit bij SGR met circa 2 miljoen boekingen is bij € 2,50 per boeking dus € 4,5 miljoen in totaal (in de veronderstelling dat hier geen assurantebelasting is verschuldigd en SGR geen commissie hoeft te betalen). Indien de bijdrage per boeking € 5 wordt (zoals naar verwachting ook zal gebeuren in Duitsland en Frankrijk) dan is de terugverdien capaciteit per jaar dus € 10 miljoen. Dus afhankelijk van het bedrag per boeking zou – op basis van de huidige volumes en bovengenoemde uitgangspunten – een lening van € 50 miljoen in vijf tot tien jaar kunnen worden terugbetaald, waarbij terugbetaling pas aanvangt op het moment dat het SGR vermogen de ondergrens (momenteel gesteld op € 30 miljoen) weer bereikt heeft.

Vragen 10.2.e (VNO NCW)

1. Klopt het dat in de bepaling van het risico de optelsom van de alreeds uitgegeven vouchers en nog niet-geannuleerde reizen voor heel 2020 zijn meegenomen? In het begin van de presentatie wordt de indruk gewekt dat enkel financiële hulp wordt gevraagd voor de uitgegeven vouchers tot 1 juni 2020. Tot nu toe zijn de vouchers uitgegeven tussen 16 maart (datum bestuursbesluit SGR) en 1 juni door SGR gedekt. Zoals uitgelegd in de presentatie neemt daarmee het schade risico voor SGR toe. Als SGR besluit om ook na 1 juni uitgegeven vouchers te garanderen, zal dit schade risico verder oplopen. In het huidige voorstel is het uitgangspunt dat SGR bij financieel onvermogen van een deelnemer zowel de vouchers als de nog niet-geannuleerde (betaalde) reizen zal terugbetalen aan de consument. Als accumulatie van schaderisico door faillissementen van meerdere reisorganisaties ertoe leidt dat ondergrens van SGR vermogen bereikt wordt, dan zal de staat moeten bijspringen.
2. Wat is de kans op het financieel onvermogen voor de 30% overige deelnemers? Deze 30% ziet op 736 deelnemers die niet individueel aan SGR tussentijds hebben gerapporteerd. De Top 20 deelnemers die 70% van het risico meebrengen is om individuele gegevens gevraagd (waaronder een cash flow forecast). Maar zelfs dan is het natuurlijk nog zeer moeilijk en willekeurig om het faillissementsrisico in te schatten omdat er vele aannames mogelijk zijn (waarbij met name de duur van de crisis bijna onmogelijk in te schatten is: wanneer gaat de consument weer kunnen en willen reizen).
De tabel op slide 9 geeft aan:
  - als alle SGR deelnemers vandaag omvallen is de schade ruim € 690 miljoen
  - de eerste 7% (dus € 50 miljoen) van deze schade zal SGR oppakken
  - de tweede 7% (dus € 50 miljoen) zal SGR oppakken maar met staatshulp via lening
  - als totale schade boven de € 100 miljoen uitkomt, moet staat helpen met subsidie.
3. Wat gebeurt er als de door jullie aangemerkte groep van reisorganisaties met geringe kans op financieel onvermogen toch (of een gedeelte daarvan) failliet gaat? Als uit deze Top 20 een grote speler toch omvalt, en de schade hierbij meer dan € 100 mio bedraagt, dan komen we direct in de derde categorie terecht (totale schade boven € 100 mio), en heeft SGR naast de lening (een gedeelte van) de subsidie van de staat direct nodig.
4. Klopt het dat jullie verzoek aan de Staat als volgt is opgebouwd? : dit is een juiste weergave.
  - 50 mln (eigen risico SGR)
  - 50 mln (achtergesteld lening / garantie van de Staat)
  - 284,6 mln (schenking van de Staat)

10.1.c

10.1.c

10.1.c

5. Ik zag nog een optelfoutje: op slide 8 staat het netto exposure op 474.619,-- dit moet 477.056,-- zijn. Dit werkt door op de andere slides.

10.1.c

10.1.c

Vragen 10.2.e (Min Fin):

-Komt de garantie op bestaande vouchers na 1 juni ook te vervallen of worden er daarna enkel geen nieuwe garanties meer afgegeven (slide 6 suggereert dat laatste)?

De garantie op vouchers die voor 1 juni zijn afgegeven zal NIET komen te vervallen.

-Waarom wordt de garantie (bij ontbreken van steun) na 1 juni stopgezet? Leidt stopzetten er niet juist toe dat consumenten hun geld alsnog terugvragen, waarvoor SGR uiteindelijk ook garant staat?

Juiste constatering en het devil's dilemma waar SGR mee worstelt. Op basis van onze analyses en inschattingen, zou verlenging van de garantietermijn (voorbij 1 juni) het schaderisico voor SGR zodanig verhogen, dat de kans dat onze dekkingsgraad onvoldoende zal zijn reëel wordt. Dat maakt het voor het bestuur een onverantwoord besluit. Echter, door niet te verlengen wordt inderdaad de kans op financieel onvermogen van deelnemende reisorganisaties weer groter. Ergo, de afweging tussen kans op event (financieel onvermogen) tussen de schade bij het event.

Bijkomende complexiteit: als SGR besluit de garantietermijn niet te verlengen, valt mogelijkwerwijs de consument tussen wal en schip (want als reis geannuleerd is, en de klant geen gegarandeerde voucher heeft, dan is er bij faillissement van de reisorganisatie in principe geen dekking voor de klant, want SGR garandeert – onder reguliere omstandigheden – alleen bij een bestaande reisovereenkomst (en die is er na annulering niet meer).

-Hoe is het bedrag van 50 miljoen als maximale lening bepaald?

Nadat SGR de eerste 50 miljoen aan schade voor haar rekening heeft genomen, dan is haar vermogen al gedaald tot circa 30 miljoen. Als SGR dan bij de tweede 50 miljoen aan schade de lening van de staat krijgt, biedt dit wel liquiditeit, maar het SGR vermogen zal verder dalen tot negatief 20 miljoen. Een verdere verlaging vindt SGR onverantwoord. Daarnaast kan SGR, zoals eerder toegelicht, een lening van 50 miljoen tussen 5-10 jaar terugbetalen.

-Waarom is de schade 100% bij een faillissement?

Bij een faillissement is de bruto schade gelijk aan het bedrag dat aan de consument terugbetaald moeten worden (ic waarde van de voucher en/of betaalde bedrag op nog niet geannuleerde reis) en er geen verhaalsmogelijkheden zijn bij leveranciers.